

РЕШЕНИЕ

№ 428

гр. Пловдив, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

при участието на секретаря Тодорка Г. Мавродиева
като разгледа докладваното от Виделина Ст. Куршумова Стойчева Въззивно гражданско дело № 20215300502943 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 258 - 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на В. А. П., ЕГН: *****, чрез пълномощника по делото адвокат Ц. Б., против Решение № 262030 от 19.07.2021 г., постановено по гр.д.№ 18871 по описа за 2017 г. на ПРС, VI гр.с., с което се:

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. А. П., ЕГН: *****, срещу М. А. Ч., ЕГН: *****, иск за делба на жилищна сграда с гараж и лятна кухня със застроена площ от 149,50 кв.м. и РЗП 309,20 кв.м., находяща се в УПИ IX-631 по ПУП на ***, одобрен със Заповед № 123/1978 г., при граници на УПИ: от две страни улица, УПИ VIII – 630 и УПИ X – 632;

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. А. П., ЕГН: *****, срещу В. И. П., ЕГН: *****, и Р. Г. К., ЕГН: *****, лично и в качеството им на наследници на Г. А. П., ЕГН: *****, иск за прогласяване нищожността на основание чл. 26, ал.1 предл. второ ЗЗД – поради противоречие със законна, на договор за договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт № 6, т. 56, дело № 9634/2014 г. на Служба по вписванията гр. Пловдив, с предмет: жилищна сграда с гараж и лятна кухня със застроена площ от 149,50 кв.м. и РЗП 309,20 кв.м., находяща се в УПИ IX-631 по ПУП на ***, одобрен със Заповед № 123/1978 г., при граници на УПИ: от две страни улица, УПИ VIII – 630 и УПИ X – 632.

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. А. П., ЕГН: *****, срещу В. И. П., ЕГН: *****, и Р. Г. К., ЕГН: *****, лично и в качеството им на наследници на Г. А. П., ЕГН: *****, иск за прогласяване относителната недействителност на основание чл. 76, ал.1 ЗН, на договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт № 6, т. 56, дело № 9634/2014 г. на Служба по вписванията гр. Пловдив, с предмет: жилищна сграда с гараж и лятна кухня със застроена площ от 149,50 кв.м. и РЗП 309,20 кв.м., находяща се в УПИ IX-631 по ПУП на ***, одобрен със Заповед № 123/1978 г., при граници на УПИ: от две страни улица, УПИ VIII – 630 и УПИ X – 632.

ОСЪЖДА В. А. П., ЕГН: *****, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд Пловдив, в полза на бюджета на ВСС, сумата в размер на 50 лева, представляваща дължима държавна такса в производството.

Във въззивната жалба се излагат оплаквания, че решението е незаконосъобразно, неправилно и противоречиво. Оспорват се изводите на районния съд за изключването на М. Ч. като страна в производството като противоречащи на закона и на фактите по делото. Поддържа се, че строителството на процесната нова сграда е започнало след издаване на строително разрешение през 1997 г., към който момент новата сграда не била построена. Сградата била построена със средства на младото семейство П. Позовава се на заключението на СТЕ, че се касае за нова луксозна сграда, както и за влагането на средства за изграждането на постройката от двамата съпрузи до *** г. Поддържа се за доказаност на исковата претенция. Нямало как на основание тълкуване или само на мотиви ищцата да твърди, че в гражданския оборот вторият нотариален акт на баба Й и дядо Й е нищожен и следва да се отмени, както и последващата покупко-продажба. Счита, че мотивите на решението противоречат на постановения диспозитив в пълен обем. Намират се за доказани лицата, които без да са собственици са продължили през 2014 г. да движат процедурата по узаконяване. Така бил издаден Акт за узаконяване на неособственици под № *** г. и в тази връзка районният съд следвало да сезира районна прокуратура за отмяна на нищожния административен акт. Поддържа, че първите трима ответника са представили документи, некореспондиращи с исканията, при издаването на констативния нотариален акт. Счита решението за незаконосъобразно, поради излагането на противоречиви мотиви по отношение на последната ответница,

което водило до постановяването на погрешен диспозитив. Намира, че решението на районният съд следва да бъде разгледано от въззивната инстанция. Моли да се отмени обжалваното решение и да се постанови друго, с което да се уважи исковата претенция в пълен обем, както и да се присъдят разноските по делото.

В срока по чл.263 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемите страни В. И. П. и Р. Г. К., чрез пълномощника си адвокат С. И., с който се взема становище за неоснователност на жалбата. Посочват, че също не са съгласни с констатациите на районния съд, че ищцата е индивидуален собственик на сградата. Оспорват изводите на районния съд, че В. и Г. П. са се разпоредили с процесната сграда, като неподкрепени от доказателствата по делото. Излагат се доводи за противоречие в мотивите на първоинстанционното решение, за което се сочи, че районният съд приема, че процесната сграда е пристроена и надстроена и същевременно сочи, че е самостоятелна постройка. Позовават се на Акт за узаконяване от 2014 г. като развиват доводи, че същият следва да бъде зачетен. Молят да се остави в сила решението. Претендират присъждането на разноските.

С подадения отговор на въззивната жалба от М. А. Ч. се взема становище за основателността на жалбата с искане същата да се уважи в частта за делбата на сградата, отмяната на нотариалния акт по обстоятелствена проверка и отмяна на последващата покупко-продажба процесния недвижим имот.

В открито съдебно заседание, проведено на 20.01.2022 г., въззивницата В. А. П., чрез пълномощника си адвокат Б., поддържа жалбата срещу решението в частта му, в която не е допуснат до делба процесния имот между същата и М. А. Ч. с искане за отмяна на решението в тази част. Заявява, че в останалата част няма интерес да обжалва решението.

В предвид горното, с протоколно определение от 20.01.2022 г. въззивният съд прекрати производството по отношение на В. И. П. и Р. Г. К., след като прие, че първоинстанционното решение не се обжалва в частта, с която са отхвърлени предявените против тези лица искове с правно основание чл.26, ал.1 ЗЗД и чл. 76 ЗН. Посочените лица са останали недоволни от това определение и са обжалвали същото с частна жалба пред Апелативен съд - Пловдив. С Определение № 138/25.03.2022 г. по в.ч.гр.д.№ 138/2022 г. по

описа на Апелативен съд - Пловдив частната жалба е оставена без разглеждане. Последното е отменено с Определение № 188/16.08.2022 г. по ч.гр.д.№ 2480/2022 г. на Върховен касационен съд, ГК, I отд.

В отменителното Определение № 188/16.08.2022 г. по ч.гр.д.№ 2480/2022 г. Върховен касационен съд прие, че изявлението на пълномощника на ищцата в откритото съдебно заседание на 20.01.2022 г., макар и неprecizно, има характер на оттегляне на жалбата против решението на районния съд, в частта му, с която съдът се е произнесъл по исковете с правно основание 26, ал.1 ЗЗД и чл. 76 ЗН и съответно определението на въззивния съд, като постановено по повод направеното оттегляне на жалбата категорично има характер на определение за прекратяване производството по делото и съответно е преграждащ акт, подлежащ на обжалване. Според ВКС, че при направеното частично оттегляне на жалбата, съдът е бил десезиран относно предмета на спора, за който жалбата е оттеглена и именно това е частта от въззивното производство, която е следвало да се прекрати, а не да се прекратява производството по отношение на конкретните ответници. След като производството по иска за делба не е прекратено, то и съдът при произнасянето си относно наличието на правен интерес от обжалване на прекратителното определение, е следвало да съобрази, че в делбеното производство съдът следи служебно за правилното конституиране на страните. Върховен касационен съд указва, че в делбеното производство съдът се произнася по въпроса за собствеността върху имота, предвид на което и това производство следва да се развие с участие на лицата, заявяващи права върху него.

Последвало е постановяването на Определение № 341/20.09.2022 г. по в.ч.гр.д.№ 138/ 2022 г. на Апелативен съд - Пловдив, II гр.с., с което е отменено протоколното определение от 20.01.2022 г. При спазване на указанията в Определение по ч.гр.д.№ 2480/2022 г. на Върховен касационен съд, ГК, I отд., Апелативен съд Пловдив даде указания делото да продължи с участието на всички претендиращи права върху процесния имот. Посочено е, че видно от внесените отговори на исквата молба /л.108 и л.139 от първоинстанционното дело/ и двете жалбоподателки Р. Г. К. и В. И. П. са заявили права върху имота - жилищна сграда с гараж и лятна кухня със застроена площ от 149, 50 кв.м. и РЗП 309, 20 кв.м., находяща се в УПИ IX - 631 по ПУП на ***, ***, ***, одобрен със Заповед № 123/1978 г. Прието е, че

предявените вещни права пред първата инстанция от Р. Г. К. и В. И. П. върху делбения имот налагат участието им в делото и пред въззивния съд. По изложените съображения, протоколното определение е отменено и е указано производството пред въззивната инстанция да продължи с участието на Р. Г. К. и В. И. П. в пределите на подадената и уточнена въззивна жалба от В. И. П..

С Определение № 2220/27.09.2022 г. по делото въззивния съд прекрати производството в частта, в която се обжалва първоинстанционното решение в частта му за отхвърляне на исковете с правно основание чл.26, ал.1 ЗЗД и чл.76 ЗН, при съобразяване с изводите на касационната инстанция в определение № 188/16.08.2022 г. по ч.гр.д.№ 2480/2022 г. за десезиране на съда относно предмета на спора, за който жалбата е оттеглена и това е частта от въззивното производство, която следва да се прекрати. Определение № 2220/27.09.2022 г. е влязло в сила след потвърждаването му с Определение № 452/01.12.2022 г. по в.ч.гр.д.№ 579/2022 г. по описа на Апелативен съд - Пловдив, II гр.с.

Въз основа на указанията в Определение № 341/20.09.2022 г. по в.ч.гр.д. № 138/ 2022 г. на Апелативен съд - Пловдив, II гр.с., делбеното производство продължи с участието на В. И. П. и Р. Г. К..

При съобразяване с изложените обстоятелства и след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 12 ГПК и чл. 235, ал. 2 ГПК, съдът намира следното:

Въззивната жалба, по която е образувано производството, е подадена в срок, от надлежна страна с правен интерес от обжалване и е процесуално допустима.

Пред първоинстанционния съд е предявен иск за делба от В. А. П. против М. А. Ч., за допускане до съдебна делба на жилищна сграда с гараж и лятна кухня със застроена площ от 149,50 кв.м. и РЗП 309,20 кв.м., находяща се в УПИ IX-631 по ПУП на ***, одобрен със Заповед № 123/1978 г., при граници на УПИ: от две страни улица, УПИ VIII – 630 и УПИ X – 632 - съгласно уточняващи молби в първата инстанция и уточнение в открито съдебно заседание на 25.02.2021 г. пред районния съд.

Предявен е и иск с правно основание чл. 26, ал.1 предл. второ ЗЗД от В. А. П. срещу Г. А. П., В. И. П. и Р. Г. К., за прогласяване нищожността на договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт № 6, т. 56, дело № 9634/2014 г. на Служба по вписванията гр. Пловдив, с предмет: горепосочения недвижим имот, поради противоречие със закона, а

при условията на евентуалност – прогласяване на договора за относително недействителен по отношение на ищцата на основание чл. 76, ал.1 ЗН.

Ищцата твърди, че по силата на наследствено правоприемство от А.Г.П. и с нотариален акт № 98, том 60, н.д. № 10825/2012 г. на Служба по вписванията гр. Пловдив, е призната за собственик на 1/2 ид. част от УПИ IX-631, кв. 75, находящо се в ***, с право на реално ползване на северната половина на парцела, както и цялата северна половина двуетажна полумасивна жилищна сграда с площ от 30 кв.м., ведно с изба от 30 кв.м., обособена като самостоятелно жилище от два етажа и навес с площ от 50 кв.м., в северната част на гореописания имот, както и 1/2 ид. част от УПИ VIII-630 от кв. 75, находящо се в ***. Съсобствеността с ответника М. Ч. обосновава с твърдението, че по време на брака на последната с наследодателя А. П., същите са построил в първия описан имот - жилищна сграда с гараж и лятна кухня със застроена площ от 149,50 кв.м. Към датата на откриване на наследството – 12.03.2012 г., имотът бил притежаван от двамата в режим на СИО. Посочва, че бившите собственици на процесния имот – Г. П. и В. П., са се снабдили с констативен нотариален акт от 21.07.2014 г. за собственост въз основа на обстоятелствена проверка № 5, том 56, н.д. № 9633/2014 г. на СВ гр. Пловдив по отношение на процесната сграда с площ от 149,50 кв.м., която впоследствие прехвърлили с договор за покупко-продажба на недвижим имот на Р. К., който оспорва като недействителен. По изложените съображения моли за уважаване на исквете.

С отговор на исквата молба ответницата М. Ч. признава иска за делба. Твърди, че на *** г. е сключила граждански брак с А. П., който бил прекратен с развод през месец април *** г. По време на брака построили в УПИ IX-631 жилищна сграда с гараж и лятна кухня като вложили средства, придобити по време на брака, лични средства и от собствен бизнес. Твърди, че къщата която е построена, напълно оборудвана и изцяло обзаведена от нея и от бившия ѝ съпруг в периода 1998 г. - 2007 г., не е собственост на Р. К., В. П. и Г. П..

Постъпил е отговор на исквата молба от Р.Г.К., чрез пълномощника адвокат И., с който оспорва правото на собственост на ищцата и на ответницата М. Ч. върху процесната сграда с площ от 149,50 кв. Поддържа, че праводателят на ищцата А. П. не притежава нищо повече от това, което е придобил с договор за дарение на недвижим имот № 76, том 133, дело № 31669/2007 г. на СВ Пловдив. Намира за невярно твърдението, че ищцата е собственик на процесната жилищна сграда с гараж и лятна кухня и твърди, че същата е изградена от Г. и В. П. Твърди, че последните са започнали строителството през 1997 г. и всички документи и разрешителни за изграждането на сградата били на тяхно име, както и че са построили жилищната сграда с гараж и лятна кухня преди разпоредителната сделка, с която са прехвърлили част от имота на сина си А. П.. Кореспонденцията с администрацията по повод узаконяване на сградата се е водела именно от

същите, които през 1997 г. молба за узаконяване на жилищната сграда и през 2014 г. била узаконена на тяхно име въз основа на представените от тях Община *** документи за узаконяване. Моли за отхвърлянето на предявения иск.

Отговор на исковата молба е постъпил и от Г. и В. П., чрез пълномощника адвокат И., с който оспорват иска и молят за неговото отхвърляне по идентични съображения, изложени в отговора на Р. К..

В хода на първоинстанционното производство е починал ответникът Г. П. и доколкото е констатирано, че неговите наследници участват в процеса, не са конституирани други лица в производството.

С постановеното по делото решение районният съд е отхвърлил предявения от В. А. П. срещу М. А. Ч. иск за допускане до съдебна делба на процесната жилищна сграда с гараж и лятна кухня със застроена площ от 149,50 кв.м. Отхвърлен е предявения от В. А. П. срещу В. И. П. и Р. Г. К., лично и в качеството им на наследници на Г. А. П. иск за прогласяване нищожността на основание чл. 26, ал.1 предл. второ ЗЗД – поради противоречие със закона на договор за договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт № 6, т. 56, дело № 9634/2014 г. на Служба по вписванията гр. Пловдив, с предмет процесната жилищна сграда, както и предявеният при условията на евентуалност иск за прогласяване относителната недействителност на основание чл. 76, ал.1 ЗН, на същия договор.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните в жалбата въззивни основания.

Настоящият съдебен състав намира обжалваното решение за валидно, поради което следва да извърши служебна проверка за допустимостта на решението в обжалваната му част, тоест на частта от решението, с която е отхвърлен предявеният от В. А. П. срещу М. А. Ч. иск за допускане до съдебна делба на процесната жилищна сграда.

Съгласно указанията в Определение № 188/16.08.2022 г. по ч.гр.д.№ 2480/2022 г. на Върховен касационен съд, ГК, I отд., делбеното производство следва да се развие с участие на лицата, заявяващи права върху процесния имот. Такива в случая по иска за делба се явяват освен В. А. П. и М. А. Ч., но и В. И. П. и Р. Г. К., лично и като наследници на Г. А. П., които в отговорите си на исковата молба заявяват самостоятелни права върху процесната сграда, според приетото в Определение № 341/20.09.2022 г. по в.ч.гр.д.№ 138/ 2022 г. на Апелативен съд - Пловдив, II гр.с.

В аспекта на изложеното, въззивният съд съобрази, че В. И. П., Г. А. П. и Р. Г. К. са били конституирани в първоинстанционното производство единствено поради насочването срещу тях на исковете с пр.основание чл. 26,

ал.1 предл. второ ЗЗД и чл. 76, ал.1 ЗН, като ответници по тези искове. Тези лица не са били конституирани в качеството си на участници в делбеното производство и по отношение на тях не е налице произнасяне по иска за делба. С диспозитива на първоинстанционното решение районният съд се е произнесъл по иска за делба на В. А. П. срещу М. А. Ч., но липсва произнасяне относно В. И. П. и Р. Г. К., лично и като наследници на Г. А. П..

Въззивният съд намира, че след като искът за делба не е разгледан по отношение на В. И. П. и Р. Г. К., лично и като наследници на Г. А. П., които имат право да участват в делбата, и съответно спрямо тях не е налице произнасяне с решението на районния съд, настоящият съд не може за първи път да се произнесе по същество на иска за делба с участието на тези лица. В предвид признатото право на В. И. П. и Р. Г. К., лично и като наследници на Г. А. П., да участват в делбеното производство и доколкото участниците в същото са задължителни необходими другари, приложима са постановките в т. 6 от ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. по описа на ОСГТК на ВКС, според които ако в първата инстанция не е бил конституиран необходим другар, чието участие в производството е задължително, въззивният съд следва да обезсили като недопустимо първоинстанционното решение и да върне делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане с участие на необходимия другар.

В аспекта на изложеното се налага извод, че решението на районния съд в обжалваната част следва да бъде обезсилено като недопустимо и върнато за разглеждане и произнасяне по предявения иск за делба с участието на В. И. П. и Р. Г. К., лично и като наследници на Г. А. П..

При новото разглеждане на делото и в зависимост от изхода му първоинстанционният съд следва да се произнесе и по претенциите за разноски, направени във въззивното производство.

По тези съображения, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 262030 от 19.07.2021 г., постановено по гр.д. № 18871 по описа за 2017 г. на ПРС, VI гр.с., **в частта му**, в която е отхвърлен предявения от В. А. П., ЕГН: *****, срещу М. А. Ч., ЕГН: *****, иск за делба на жилищна сграда с гараж и лятна кухня със застроена площ от 149,50 кв.м. и РЗП 309,20 кв.м., находяща се в УПИ IX-631 по ПУП на ***, одобрен със Заповед № 123/1978 г., при граници на УПИ: от две страни улица, УПИ VIII – 630 и УПИ X – 632 и

ВРЪЩА делото на Районен съд - Пловдив за ново разглеждане от друг състав, с участие на всички страни в процеса и произнасяне по предявения иск за делба.

В останалата си част първоинстанционното решение е влязло в сила.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните - при наличие на предпоставките по [чл. 280 ГПК](#), пред Върховния касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____